

BEIRENS, Frans (Antwerpen 4 maart 1893 – Wilrijk 24 augustus 1983).

Was licentiaat in handels- en consulaire wetenschappen en werkte daarna als bouwmeester en later als boekhouder.

Tijdens de Eerste Wereldoorlog raakte Beirens als jongeman betrokken bij het activisme. Na de oorlog werd hij actief in de **Frontpartij**: penningmeester van de tak Antwerpen, aandeelhouder van het lokaal Malpertuus en voorzitter van de afdeling Wilrijk. Daarnaast was hij actief in tal van andere verenigingen: voorzitter van de Vlaamse harmonie **Peter Benoit** en van de Vlaams-nationale zang- en toneelafdeling **Strijd en Vermaak** (Wilrijk), stichter en algemeen secretaris van de Vlaamsche Hoveniersbond, algemeen secretaris van het Antwerpsch Marktverbond, beheerder en leider van het scheidsrechterwezen van de **Vlaamsche Voetbalbond**.

Na de oprichting van het **Vlaamsch Nationaal Verbond** (VNV) in 1933 verzette Beirens zich tegen de rechtse koers van dit verbond. Hij was ook tegen een mogelijke samenwerking met de katholieke partij (**Vlaamsche Concentratie**) of met **Rex**. Daarom richtte hij in 1936 de **Vlaamsch-Nationale Volksgemeenschap** op. Bij de gemeenteraadsverkiezingen van 1938 kwam hij in Wilrijk op met een eenmanslijst tegen de concentratielijst van het VNV, de **Katholieke Vlaamsche Volkspartij** en **Rex**. In 1939 werd hij provincieraadslid in opvolging van M. Goemans voor het **Vlaamsch Nationaal Blok**. In de raad noemde hij zich "de enige aanhanger van de **Godsvredegedachte**", waarmee hij refereerde naar zijn lidmaatschap van de Antwerpse **Frontpartij**.

Na de Tweede Wereldoorlog werd Beirens beschuldigd van lidmaatschap van het VNV en van de **Duitsch-Vlaamsche Arbeidsgemeenschap** (**De Vlag**). Hij werd op 14 februari 1946 vervallen verklaard als provincieraadslid en zat vijftien maanden vast, maar op 16 juni 1948 werd hij door de krijgsraad van Antwerpen vrijgesproken. Op 22 februari 1949 herstelde de rechtbank van eerste aanleg hem in zijn rechten.

Niet veel later raakte Beirens betrokken bij de oprichting van de **Vlaamse Concentratie** waarvan hij hoofdbestuurslid werd. Bij de verkiezingen van 1949 werd hij opnieuw tot provincieraadslid verkozen, wat hij bleef tot de verkiezingen van 1950. Bij de gemeenteraadsverkiezingen van 1952 kandideerde hij, zonder succes, opnieuw in Wilrijk. Na het verdwijnen van de Vlaamse Concentratie stapte Beirens uit de actieve partijpolitiek. Wel werd hij

nog voorzitter van de samenwerkende maatschappij Malpertuus en van de samenwerkende vennootschap Volksheil in Antwerpen, en bestuurslid van de Antwerpse afdeling van het Vlaams Verbond voor Gepensioneerden.

ILLUSTRATIE(S), zie: Vlaams-nationalistische partijen.

BART DE WEVER